

ГЕНЕТИЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ ПОЄДНАНОГО ПЕРЕБІГУ
АРТЕРІАЛЬНОЇ ГІПЕРТЕНЗІЇ ТА ЦУКРОВОГО ДІАБЕТУ
У ЖІНОК У ПОСТМЕНОПАУЗІ

Бутова Т.С.

Харківський національний медичний університет

Метою роботи є вивчення генетичних основ розвитку поєданого перебігу артеріальної гіпертензії (АГ) та цукрового діабету (ЦД) у жінок у постменопаузі.

Для досягнення поставленої мети проведено аналізу різних вітчизняних та зарубіжних літературних джерел за останні 7 років.

Очікувана тривалість життя - один з основних індикаторів якості системи охорони здоров'я у критеріях оцінки Всесвітньої організації охорони здоров'я, має пряму кореляцію з показником загальних витрат на охорону здоров'я, за даними статистики ООН (2005-2011pp.). За рейтингом середньої тривалості життя серед жінок різних країн світу, Україна займає 124 місце серед 193, середня тривалість життя українок – 73,8 років. Таким чином, легко підрахувати, що після менопаузи жінка живе у середньому 20-30 років, тобто десь третину свого життя. Кількість людей похилого віку в усьому світі зростає, що зумовлено як загальним покращенням життя людства, так і підвищенням якості медичної допомоги. Таким чином, стає нагальною проблема сучасної медицини підвищення якості життя жінки у постменопаузі.

На сьогодні АГ є основним фактором ризику розвитку серцево-судинних ускладнень у хворих на ЦД 2 типу. Так, поєднання АГ та ЦД підвищує ризик серцевих та цереброваскулярних ускладнень у середньому у 5-6 разів, порівняно з хворими на АГ без ЦД і створює загрозу передчасної інвалідизації та смерті від серцево-судинних ускладнень.

Основним патогенетичним механізмом АГ у жінок у постменопаузі є виникаючий у цей період дефіцит естрогенів і пов'язане з цим зникнення захисної дії даних гормонів на серцево-судинну систему. Естроген також грає важливу роль у патогенезі цукрового діабету 2 типу. Реалізація ефектів естрогенів залежить не тільки від концентрації естрогену в крові і співвідношення статевих стероїдів, але й від взаємодії молекул естрогенів зі специфічними рецепторами, тобто ці гормони трансформують рецептори з неактивної в активну форму. Через активацію певних генів вони втручаються у клітинний метаболізм і функції, сприяючи синтезу специфічних, необхідних для відтворення, речовин.

Висновок. Доцільно дослідити генетичні варіанти поліморфізму гена рецептору естрогенів ESR1 у хворих на АГ з ЦД 2 типу у постменопаузі як актуальний та перспективний напрямок наукових досліджень.